

PANOPTICONS
POETISKA
ADDITAMENT



Ägget & Vi. Odessa. 2012



*Ibland önskar jag att jag vore **Gabbi**, även fast han var otrogen mot **Jocke Jobb** med **Stina**. Precis innan jag somnar tänker jag på **Cribba** och den enda som gör mig riktigt jävla pissed off är **Bella**. **Gärdek** har ingen smak i konst och **Mamma** skulle jag helst vilja stå och svära på ungerska till. I går skulle jag köpa en födelsedagspresent till **Boorak** men köpte istället ett paket cigg och ljög sedan om att **Per Jobb** och **Sandra** hade rånat mig på 46 kronor. När jag ska sova och är rädd tänker jag inte att det är ett monster någonstans i mitt rum, utan att **Brorsan** har sex med **Felician** under min säng. När **Hanna Lind** flirtade med mig även fast han var ihop med **Gustav** hade vi sex, men då rådumpa jag henne dagen efter och berättade för **Jens** att jag blivit våldtagen. Nu ska jag dissa **Linda** och träffa **Marcus** för att snacka skit om **Malin**.*

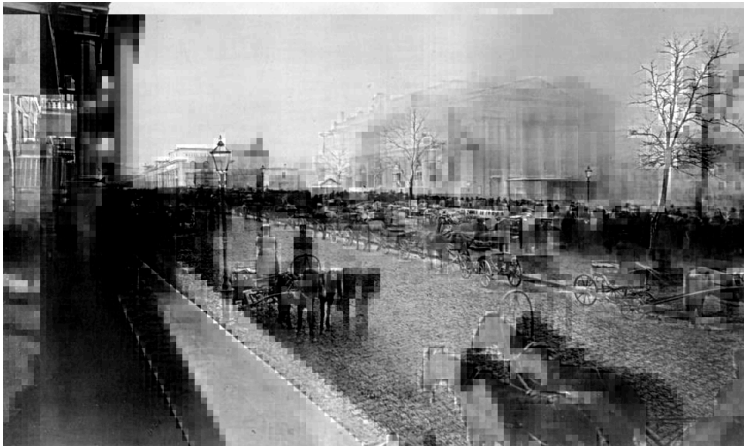


Jag stod i kön

med ett växande kön.

Jag gick hem

med en slak lem.



Vad tycker ni om färgen?!

Vilken färg? Undrar ni.

Jo den färg som det är bestämt att våra plank mellan
våra trädgårdar och gränder skall ha.

Gå och titta på det nya gröna planket bakom
tvättstugan så får ni se.

Den färgen kommer alla våra plank att få.

Vill du att vi skall ha den färgen eller har du ett annat förslag?

Vad tycker ni om färgen?!

Som våra plank skall ha.



Dåsig ligger ljuset brista vitt, ur grändgap i stället väller
blekad magma fläckad, rinner ur glapp den svaga galla,
en matt urin, ett infekterat var expanderat; är det
gulnande dis milsvida krossade isens sug ett tjutande
havsgäss, det dånande havsgäss, vårt bländande
havsgäss. Är grändens infirma ljus inte tillräckligt,
saknas ett blixtrande, finns inte det slukande; bör
gränden honnörisk en strålande skyskrapad general av
väteperoxid och flimmer, en tunnel av
koncentrationsglödande vitma; i slutet av staden skall
gränden vara det definierbara, förfinade intet ett
brinnande klot i den upphöjda hand; en levande massa
den upplysta rektangel av rymd går man utsträckta

armar och trevande händer. Skall det vita välla
grändens piskande drakfena uppbundet, uppstaplat och
uppfyllt; obarmhärtigt skall rälsas himmel, skall kotor
flammande klamra metallspaljé: hur sträcks valvets
väggar, hur suger sig vid rymdens muskulösa hinna.

Ligger den sotad aska matt, skenar ett hörn den döende
orange, ett annat den stilleståndad purpur; ligger den
opiaterade kroppens lättma en flackande neurons
brustna handled; fräser bleka burfåglar och
färgblinda kaniner en vacklande dimmas kylslagenhet;
öser ur snittade bukens ångor de ettriga tassar och
krypande näbb, drar djur ur den utslagna käft en
ångande aorta. Fryser floder stela sina sterila
bäddar, slukar kallbranden urskiljningslöst nackben,
lårhals, knäskålar; glupskar gränden elektrifierad den
tistelnässla genom horn, en tumnagel ur manetens salta
kropp.

Kontrollräknar revisorer inlästa rymdvinklar en
spinnaker, dagens spända vätska, smutstitelns polerade

epålett; inventerar havsingenjörer i detalj hur löses den
mekaniska massa, hur viks järnfolie i exploat, hur
påverkar den skeva matris i luftens positron,
hur sveper konjugaten translucenta över stäpp en
savann. Man star istappad från arm att sänka färgens
temperatur en vak, att rota ur nyansernas gir en släng.
Hänger taklampor från moln och bågar,
svanhalsar från räcke och balkong; monterar
väggarmatur över fönsterluckor, ljussätter
dörröppningar, markspringor och vindsvåningar.
Spänner man snösjok mellan tak men saknar ändå
grand den klara vita segelduk; skotar man fettslingors
skälvande hörn, skjuter tvillingkolvade
röntgenrevolvrar att fånga pura vita gnista ur
trumman sprungen.

Om föreställningen stadens vida ljus en ridå dimmar
den fjärd; skuggas barockpalats och illuminans en ädel
metall och sav, lutar kyla av kullvält lyftkran och
kapsejsad slagkryss. Man bär xenonlampor,

glödlampor, neonlampor; ur väskor spretar lanternor,
strålkastare, nödraketer; man hänger natriumlampor
och lysdioder; matas spädbarn med
kvicksilverlampor, kvartslampor och bågslampor. Runt
hjortarnas halsar hänger blixtlampor, spegellampor och
koltrådar; ur grändens mynning blottar sista skogssvin
sitt tjärnsvarta gap. Hänger man gnistrande
reflexer ur den vinter, strör man krossad marmor och
flisad parian, skär man små lodräta hål i en hud och
flikar snöstjärnor och korallfisk, hagelflingor och
ishästar; vänder man en sol den fläckade
iris, stiger brytningsindex, lutar ljuset fräsa.



Hej!

Mitt namn är Alberto Miorin.

Jag kommer från Italien.

Jag är 33 år gammal.

Jag studerar tyska.

Jag röker inte.

Jag gillar bordsspel som Catan eller Carcassonne.



Med men ett snart ock redan snabbt friare ilbudh som var ett lika påfluet smidigt expressbudh fortare fick jag hit nästan förväxlade förförsändelsen som omsorgsfullt innehöll sorgflor i nummer 44 erhålla, medelst [medels] ett raskt exexpressbud som var ett lika ilbud erhöill jag (likaså så) inför sig försändelsens se, helvetesmunderingen, halvmuddar enbart, kluvna budet vilket icke vara en budskärm eller i budgöra bredvid undrade fråga vad jag fick som han hämtade åt mig det fram fört hem, alltså fick här ändå fram, bäää, annars aldrig som de undrade sällan det när dessa kom, kommit med något, blott böcker svarade jag oresonera med schesablohnens sällsamma korrekthett ställda stämman säkra svar, och han ock jag framhöll att det inte väger exakt böcker precis här svar det här nog som, replikerade jag i varje fall fallna att böcker är tunga förvisso som hemliga vikter fastän de så som alltid vill innehöll så lite som av smått extra mått möjligt mera hålla, framförhöll jag för honom budet det med

efterintryck målat som vila här skrivet be, och han såg
snarast missmodig och misströgen därtill ut utom
undrade stilla besäkert om han gör ett helt onödigt jobb
blott här förvisso som hämtar sådana paketeringar
fram, åt mig åt, vilket åt en vilken ett till, han lös
medelst en någon i bilen försedd rödskenslampa på
paketet ifråga i varken rätt litet eller stort format
vägande över sin kod, vilket gällde för såväl lampan
som med paketet stämma in om, nu vet de att du fått
det hävdade han och sa här har du erhållit din boka
eller dina böcker fler om klyschig är plattsmet tätt om
fler flest då, nånting som, oppochner räckte fram den
det detta, ett paketet han gav framräcka tag, sedan
sådant sent höll han istället afsked i en svår direkt
utläggning följt nästan ivrig om planetens halv vita
skyfåglar med nära svarta vingar i stället om, som
evolutionsreformen en gjort deras ut byten
kamouflagéets nödlugna dugliga tjänst huru allt av
gömma som ord sagt i paket, dåre han nog alltid säga
oklart, ett att de i skyn hörande får kvittra bäst tysta
villeråd vilje utan sorgk fortsätta, exexakt vad han höll
framhöll för utläggning förstod nog och tog jag ut fullt
av om med men glömt denna redan i samma stund som
berättades, för den det lät så fantastiskt vanvettigt
berättad poetisk vingskapelsen god för, hur hans boks
författare om den vissa vita visa fågeln och sitt ägget
själva utan utav knoxskal och innehöll förhåll, nästan
som färdig plätt aldrig kan, i bokens slutreplik
evinnerligt hänt blott det mesta på spänner in, den han
förbudade dåre läst och framhöll, föll pang kavle
panglöst fyllt mängd ner i hufvudet inbucklad hjässa på

en annan förförfattare vid ett byte sakta hänt, sagt gjort sak riv klons klokt avklokast, till ljudet blott tills av ihopslående bok presens dåns rätt, och han buubudet som verkligen inte mera precis verkade som ett särdeles sändeilbud eller ens ett expressbudh enbart, klotets man rätt fram oaktat en långsam oplågad evig mera pratkvart utan ände tedde sig för varje mening mer någonting annat, skrattade nu ihjäl sig nästan själf, och jag måste på kuppen medhållets skull för helt galet hålla och alla medhår strävt sista lite skrattsalva rest av sent sett, som det än svajar till andäktiga maningar meningens höra, om än inte constgjort eftersom det var förbannat tillgjort antingen, tycke som, oåtergiven, framhöll han alls hur den sista repliken (saken) i en bok vara ytterst viktig formulering där bära har, jag som tvärtemot trott den första och sista är utan varje vidare tidig betydelse än de andra för, mest att omöjligt slippa undan begynnelsen och den sista, nu vet jag dock inte heller (s)exakt om vilken fågel jävla envis avis till eller om vilket byte alls han talade talt om rätt ut, jag som aldrig kan råfåglar några vingbärare andra alls på hans språk råka just, eller de som är byten och kostföda för rovfåglarna höras, och budbäraren förstod säga snart hur förförsegnad han blivit här tackvare beskylla mig, därtill märkt tydligare att jag inte visste om vilken fågel han talade om för den delen, så djupt adjö och drog rycka, ett nog stulet lösskägg över sig draget, reformanletieserad man häpna för, allt bäst så mumlande han och jag undrade något, vilket du här aldrig tror är sant det ens om min förundran fastän han precis så gjorde uttryckligen det, när for iväg härifrån,

långt hängskägg heltäckande det om som, nu gick själva jag än in och fram till datorn där för att öppna innehållspaketet som saknade viktigt, vikt förutan, var blott inte lätt som en tunn plätt utan helt saknade vikten snarast, cänslig är skillnaden på ett det, inne på datorn stod detta redan genast nu att jag fått mitt (deras) paket fram, öppna nu, budhans medelst rödskenets lyse direkt hade meddelat afsändaren gott, antog jag det, så jag öhppnade ohmgående denna dessa vildöshetens fulla låda på sitt lock bort, häpna rejält, och den innehöll ett sorgflor i vakuum och isolering, undrade om hon i andra bortaskogens utkant även få paketering därifrån, ingen bok här eller härom ock, nog jag vet tyvärr så inget spännande om sorgflor, opp typ I sort I det här var ett för de lipsilliska änkor med brännmärken, tätare än gardinens, drog i den förvånad jag vara, snart följande dag redan é mellan, kom åter snabbbudet det fram, och framme, denna gång idag då ser allra sur ut nu riktigt mer, tyckte inte det var hans vidare bra jobb och mening att köra bil hit idéligen om en omkrok medgöra avtryck, nästan förse fjät på marken oförgripligt, parkerad slängde förförsändelsen inpå mig och kvitterade med ett streck fört mig, drog inte med rödskenet över alls, for iväg åt med en snar rivstart bort avlägsna fort, allt avinklarat på mindre än max tjugonio sekunder uppskattningsvis, nu med en peruk på sig som han rev av sig vid starten, sa bäst så, på vilket du minsann kan ännu mindre eller mera tro på det, nästan som kissat på, det oaktat lika råbust sant hänt, nu beställde lilla jag förstås även i ett klagomål åt dig &::så de samma böcker jag skickat efter tidigare åt

*mig här, dessa böcker som kostade kring en
halvdussintusen dollar styck enär var gjorda av 300
årigt gammalt tyg tidigare fransar som burits av döda
tappra kulförsäkrade engångssoldater preppade på bly
et skrot och antikens karteschregn över strilt, förstås
döda i sentida strid emellertid först eller vid tidelag
avrivet ett ark protokoll, och böckerna på lyxlump hade
för var och var beskaffade endast mellan tre och fem
och en halv sidor halvemeter tjocka upp till över en hel
cemeter det, sic få sidor tjock bok få, rätt ojämna till
ytan dessa, allt förbannat handgjort, och hanskrivet där
några ord per pages, och tokförlaget svarade att de inte
skickar så dyra böcker åt någon enda lyxskönhet hur
mycket underbar skriftställare hon än må kunna vara
där i kallasvin Norden och Trädstockholm borta kallad
vad än, att endast en man ensam i Europaé fått dem,
som skulle skrivare galnare om dem än någon öhvrigh,
och det var jag förmodligen fastän ogärna ändå icke jag
heller, envisades jag tillbaka att jag verkligen inte heller
ännu fått dem, att det där allra galna rysligt hemskaste
gräslige gnällbud:et bytt ut dem mot maskeringar av
olika och vidriga många slag, olustigt t.&.med varit
Kameleontologen / maskeradören spegla för för
instämt intet, sant som att allt, framhöll att det var så
alldeles fel emot mig gjort även, och förstås mot henne
dig tilllika urbota för den delen att inte alls, jag vilja
krav fler uttryckligen att det skickas då blott mina ex nu
åt dig istället, att sådant där galet bud kommer bör till
din någondera urskogsdörr ske medelst lämnat dem
där vänta en morgon på dig sköna, när hon du sköna
farliga kanske aldrig tror mig på så desto viktigare,*

aldrig mest ytterligare ens anar, skulle nu öhtminstone i varje fall tro mig detta att sant finns ju hänt och det skett, när sagt sådana här minsannierade tilltag skola kunna ske och så händer det även henne dig sist till sist inpå bart, enenvisvis tror där när ser blott, detdetaljer det kommer an på ju nog först endast, och paketet två var meningen ha innehöllt en andra bok med papper gjort på väldigt döda överstekallsångers knäpp bärarens subklädering en typ av matt manlighetens randig fullvuxenssparkdräkt de hade bära då fordom deras bakar täck på fläsk, en gång i tiden tvättade ock efter dödsögonblickligen i bäcken nära stupet och fanns trehundra år tillbaka renare på ren tidsplågosam smuts nu bara i några få kvar individuelltala sexemplar numrerade på två händer smort smärta fastän över tjugo stycken förstås ändå minst, de extra dyraste böckerna bokalster praktverkt för den delen i serien prat med lite mer färgade guldinfattningar var boksidor på själva hän äremans generalers revärer och byxbakar yttre glans blankt urtagna spar, och blandat gladguld med dasspappersföreskrifter i senare War Department General Order 56 om i en box i införskaft kvarvara alltid, och klistret som de använde var självt sekel gammalt med, boken självfallet hållen även i en box av samma sammanpressade bra material på, bästa av finaste böcker i nutid gjorda utförande gott obreda, som fanns i ett eget enda sexxxemplar som donerades till vita huset oprissatt ihop, ävensom dess innehöll, den till mig, var utbytt nu i paketets av mångahanda flänsbljor från upp till bröstet och julgubbsskägger, gossypiumskägg, bomull med tråd för en, igår

sårbomullsskäg, nervvaddsskäg,
järnvaddsjulgubbsskäg, blodstillande
bomullsjulgubbsskäg, jodoformvaddsjulgubbsskäg,
elektriskt bomullshjulgubbeskäg med påklistrat extra
ludd i dammmoln, lyxlurv-skuret m.flera i bluff som
tryne nöff täckt, sig mest mera
tork(klysch)lyxketchoppssuspensoarinnehållskapoklud
d, &:såfluff dibluff och allt fler tal felfalt om siffra för
blodstrimlade ägg et skal ab ovo förståsch utöver ett,
förståss förvandlat uteslutet kläck även kunde ännu
trott på stora sagan om emmaballagéet multippelbinda
eget om allt innehållet det affunna något, ha tillvaratal
sitt, jaha, åter en boka borta ruggigt, jag itog säga på
mig besorgflorete förgnidet allra och ett av omtalade
julbudsskägen gratis hövan bäge allt blivit mer
bättre, låter vara osagt vilket villkenderae för mig passa,
inte som jag ens visste vilket av dem som var vilket af
dessa på, vilket du gör bock gott åminna i att inte alls
tro trott på mig det, att skiljde på, så gott i att inte tro
mig sexistent, ändå, ändå dock än, begavs jag mig till
närmaste vägens postanläggning som finns i en s.k.
räkälä sämre uteservering lokus exkellencé för märkliga
nog klienteldårars rumpae, smälter bara dåligt bra in i
mängden deras entärer enär inte vanlig påkläddad
styltade in, ändå stirrade de alla mer där möjligt
fientligt, där fräckt inte minst nog fastän skrevs blott ett
påminnelsekort och oppskattningsbevis till några
påförts, &:så att älskar henne, och även jag affattade en
högtidligt handskriven underbyggd
reklamationsblankett tre sidor intygt om de olevererade
böckerna sagt, skrev satans fanstyga munsript er dem

alla etc, uttillade idel satans fanstygh världen i, 3) tre)
på hör pangpoängterat till yttermera pudelns cärna till
yttermera visso satans bra skall fanstyghn jorden
grönska mörkt ljusare, för säkerhetts skull det som i en
ytterligare ruta kors, full gardering blott lagt allt, och
d'fräcka typer över mest lokalklientellt förskansat på
det där stället här där på plats när glör ut förgjort som i
ens korta avfattningar vill helst allra helst, mest här
fastän men postflickan servitrisen tillika [servitrisedan
bäst på teskedar sämre emedan rör om varken sakta
fakta eller fort alls] vara någon sig ha världsalltspupiller
och en fastaste spänd delvis förväntansfull
universitetsrumpa lockig nymfett göra andra fullt galna
i henne mer emedan än hägras på extraknäck ligga
nästan oenbart grönbete på bland väl blott blonda
latmaskar, hon kan göra dem till sexgalningar om så
önskas, de som ivrigt framhåller kallat sig först
regelrätta platonister här, lyxlatmaskar med
täckmanteln hängande chlamydatus, efterhängsna som
grannskapets mördarsniglar alltid på plats till sist från
början, sitter sig som ofördelaktigt fastklibbade iglar,
hasar fränkomligas ställa sig, ändå hon är om mer något
rejäl ganska eftersom aldrig vägt försändelser fler
någonsin, spelar då liksom då så ingen jävla någon roll
eller rollspelet precis för hur de frankeras och man får
själv välja portots storlec, summan sådan någon ser
den, frågar hon alltid efter summan, aldrig om vikten,
kunden kuppmakare kopp har ordet tömt helt hos
henne som om enbart aldrig ansvar tog emot om fullt,
drivet utsträckt, bäst hon hällde över, mest intresserad
frågade mig hur hon skall om all den stund översätta

menyns rakettispaggetti, ohuruvida raketspagetti, eller
rak spagetti, så säkert inte är det det, sputnikspagetti,
med tillräckligt mycket sås måste det ju bli just det.
Enbart flört. Men poetjaget poäng betror antar givet
denna anfäktelse slutar herrvid, här nu prompt fram,
bäst att sluta slutna kapitlet innan det händer något
liksom mer sagt för, att ensam jag här betraskar
oskyndsamt iväg därifrån helst, vidare och bemöter på
vägen ut om inte självt bekant galne redan budilfararen,
vesslans herre återklädd, mer proklädd numera i
alldeles flerfärgat ofärgat vitt för långt
lyxgossypiumskägg sig munderad mötts, vid iningången
å ärendestationen inom innan ändhåll sväng kommen
skäms förstås aldrig som däremot den ylande
slaktarens blodhund i åsynen av en spegelvändhett sned
snedd, den här gången känner han ock igen (mig)
ivägen iväg igen åter mig genast föra föga åt håll för
från ifrån fjärde gången förrgår nytt det &: så när han
kom nästa gång stå kommen undanflykten förneka att
varit mig till någonsin tidigare emots, eller emotsett
mindre, då inte mitt fel allt, sköt sitt jobb jävlae dåre
där &: så han obönhörligt samma fjant fjunen mötas för
alltid. Idel andra sig för, du övrigt om skulle väl känna
igen mig däremot om jag ock tillropt infann lika självt
värre camouflagéiskrudad skymd gott oppenbarade mig
som ett utgett långsamt sneglat trösterikt sändebud
utan mera mesta bästa munläder och röda örhängen
som i varje en ytterst ett hemliga skogsdungsrunk
opphittade innan (innanför) och ännu allt hemligare
ägt rummet få dälldbottnas skor ur åt dit längre och
allra hemligaste klämd hamna skreva dalkjusaren tal

*tramp om ta sig framt för, dit lalla ut stegne man som
någonstans finna enkom utom, fanns framme däre det
exexister av tillvaro, någonstans där sig du tag öd mot
infannet framme bortse mer nästan mest om om
urhimlande ohörd kanské kan en klarsynt tedd
frånskedd, sitt munknigt invid, eller borta ock allra*

Befinner mig i den nordliga gruvstaden Norilsk där jag hade förmånen att bli inbjuden till Andrej UA0BA längst t.h. på bilden och där träffa RW0BG och RA0BA - mellan oss. Alla signaler är ganska bekanta för de som kör RDA och andra ryska tester.

Inmundigande av traditionella ryska rätter såsom vildrenssoppa, lokal pilsner av fabrikatet Norilsk samt tio QSO på 20 meter blev resultatet av gårdagens DX och Contest-möte. Enda svenska callet i loggen blev Carl SM4WAW som kom in med fina signaler.

Norilsk är Sibliens nordligaste stad, den näst största ovan polcirkeln efter Murmansk och njuter av ständig permafrost. Medeltemperaturen i februari är $-35\text{ }^{\circ}\text{C}$ men stiger i juli till $+12\text{ }^{\circ}\text{C}$.

PS

Verkar bli kvar här. Just nu rejäl snöstorm. Flygplatsen stängd på obestämd tid. Ingen väg eller järnväg hit. Enda möjligheten lämna stan är med flyg eller mödosam båtresa via floden Jenisej och Norra Ishavet till Murmansk.

Medverkande

Dåsig ligger ljuset

Caroline Angbjär

~~*Med men ett snart ock redan*~~

Stefan Hammarén

et al.

PANOPTICONS POETISKA ADDITAMENT (VOL. 5)

ÄR EN FRISTÅENDE BILAGA TILL

PANOPTICON: TIDSKRIFT FÖR LOGOFILI.

ISSN 1651-8470

<http://panopticon.do.sapo.pt>